

gjaldt med Hensyn til denne Sag, men ogsaa forsaavidt de ordinære Indtægter maatte ved Nøgtdagens Beslutning finde en anden Anvendelse, f. Ex. i de af den ærede Ordfører antydede forskjellige Retninger. Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Mindretals Vegne anbefale det høie Thing at vedtage de to Lovforslag, dog med de Ændringer, som af Mindretallet ere fremsatte paa Betænkningens sidste Side.

Efter at jeg saaledes har røgtet min Dont som Mindretallets Ordfører — og forsaavidt jeg ikke skulde have gjort det fuldstændig, haaber jeg, at ærede Medlemmer af Mindretallet ville supplere de Punkter, hvor min Sammenlæsning maatte have svigtet mig med Hensyn til, hvad de ønskede fremsæt — maa jeg anse det for min Skyldighed for mit eget Vedkommende at døle nogle Diebliffie ved den af det ærede Flertal afgivne Betænkning, Saaledes som det ærede Thing vil se, har Flertallet troet det rigtigt at gaa den første af de Veie, jeg før omtalte. Efter i Betænkningen og, saaledes som vi nys hørte det, i Ordførens Foredrag at have taget nogle bestemte Reservationer med Hensyn til Nøgtigheden af de Enkeltheder, hvorpaa det byggede sine Betragtninger, er Flertallet gaaet dristigt løs paa Sagen. Det har, af hvad der forelaa, samlet de Stykker sammen, som paasæde for dets øvrige Formaal; det har søiet Noget til af sit Eget og saaledes lavet en Forsvarsplan, om hvilken man paa Grund af de Smaærklæringier fra enkelte af Flertallets Medlemmer, der findes optagne i Betænkningen, ikke med Sikkerhed kan se, om den tilfredsstiller Flertallet selv, men som derimod til Sjengjæld ikke favoriserer nogen af de af Sagkyndige udtalte Ansuelser, idet den sikkert omtrent vil være lige utilfredsstillende for dem alle. Jeg har ved denne Sags 1ste Behandling haat Leilighed til udførlig at udtale mit Standpunkt lige overfor det foreliggende Spørgsmaal, og skal naturligvis ikke trætte det ærede Thing med at komme tilbage dertil, tilmed, da vi befinde os ved en anden Behandling, hvor disse almindelige Betragtninger ikke høre hjemme. Men denne Betænkning er jo i og for sig et vigtigt Dokument, der vistnok vil gaa Landet rundt, og blive Gjenstand for særdeles indgribende Forhandlinger og Behandlinger. — Da nu dette er Tilfældet, og da desuden de Reservationer, som Flertallet har taget med Hensyn til Nøgtigheden af Enkelthederne, ere saa vel begrundede, at næsten alle de Enkeltheder, hvorpaa det bygger sin Forsvarsplan, ere enten urigtige eller grundede paa Misforstaaelser, har jeg troet, at det var min Pligt at ledsage denne Betænkning med de Kommentarer, hvortil den i høi Grad trænger. Det, der da først maa paatrenges sig Opmærksomheden, er, at det ærede Flertal ikke saaledes, som man i Almindelighed gjør ved en saadan Sag, opstiller de Betingelser, som det vil have opfyldt af Forsvaret, og saa drager Konsekventerne deraf.

Men Flertallet begynder i sin Betænkning med et, om jeg saa maa kalde det, negativt Axiom, idet det siger, at der ikke kan være Tale om en Befæstning af Kjøbenhavn, og hvorfor? Fordi denne Foranstaltning overstiger saavel Landets økonomiske som dets personelle Kræfter. Taget saaledes i sin Almindelighed maa jeg paa det Allerbestemteste benegte denne Sætnings Nøgtighed. Jeg vil ikke benegte, at man kunde foreslaa en Befæstning omkring Kjøbenhavn, der vilde blive saa dyr, at der kunde opstaa Betænkneligheder derved; men naar man vil udtale en saa almindelig Dom over en saadan Sag, saa gaar det ikke an at henholde sig til, hvad der maatte er fremkommet i en eller anden Avis eller i et andet Skrift, undertiden støttet til den meget almindelige Bemærkning: „Efter Sagkyndiges Udtalelser“, uden at man aner, hvem disse Sagkyndige ere. Man gjør da bedst i at henholde sig til, hvad der virkelig foreligger af fuldt udarbejdet Materiale, til, hvad den Administration, som skal staa til Ansvar for, hvad der bliver anlagt, har foreslaaet i saa Henseende, og naar man nu ser hen til det Overflag, som derved er fremkommet, saa vil man se, at Udgiften andrager omtrent en halv Snes Millioner Daler eller 20 Millioner Kroner. Den ærede Ordfører bemærkede vel, at det vistnok var et upaalideligt Overflag. Jeg ser ikke, at den ærede Ordfører kan have nogen Grund til at kaste en saadan Beskyldning ud; thi det blev den Gang nøie undersøgt, og det blev undersøgt af de Kræfter, som have leveret mange Overflag til dette Thing, hvoraf saa godt som ikke et eneste nogenstunde er blevet overfredet. For at gjøre det rigtig tvivlsomt at bygge derpaa bemærkede den ærede Ordfører endvidere, at man blot behøvede at tage een Ting, f. Ex. Armeringen, som var anslaaet til 1 Million, idet han sagde, at naar man vilde slutte deraf til det Dørige, saa kunde man tænke sig, hvordan det stod med Resten. Jeg maa herved gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at Sagen ikke ganske forholder sig saaledes. Man kunde naturligvis ikke tage Hensyn til de Stigninger i Priserne, som den Gang ikke vare tilstede — det vil selv den ærede Ordfører vel ikke forlange —, og med Hensyn til Armeringen, saa var det jo, hvad jeg tuor sikkert at erindre, ikke nogen fuldstændig ny Armering, som der var Tale om, men det var den nuværende Beholdning, som skulde anvendes og suppleres med nyt Materiel til Værdi af 1 Million. Saaledes forholdt det sig, saa at den Værdi, som hele Armeringen vilde komme til at faae, vilde blive ikke lidet større (Ordføreren ryster paa Hovedet). Den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, men jeg forsikrer ham om, at det er Tilfældet. Og nu med Hensyn til de personelle Kræfter. Derom høre vi jo til vor store Forsværelse af den ærede Ordfører, at Forsvarskommissionen havde tænkt sig